

Náklady řízení

Peněžité plnění přiznané výrokem o nákladech řízení nelze označit pro účely posouzení přípustnosti dovolání za plnění ze vztahu ze spotřebitelské smlouvy, z pracovněprávního vztahu nebo z věci uvedené v § 120 odst. 2 o. s. ř., ani když je výrok o nákladech řízení akcesorickým výrokem v rozhodnutí, jež se (co do „merita“) takového „vztahu“ nebo takové „věci“ týkalo (ve výroku o nákladech řízení se zvláštní povaha těchto vztahů a věcí dovolující prolomení stanoveného limitu nijak neprojevuje).

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 ICdo 34/2013, ze dne 26.9.2013)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce JUDr. P. B., jako insolvenčního správce dlužníka P. K., zastoupeného Mgr. M.R., advokátem, se sídlem v B., proti žalovanému G. Z. W., zastoupenému JUDr. R.A., advokátem, se sídlem v B., o určení pořadí vykonatelné pohledávky, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 ICm 159 /2013, jako incidenční spor v insolvenční věci dlužníka P. K., vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. KSBR 30 INS 15549/2012, o dovolání žalovaného proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 23. května 2013, č. j. 30 ICm 159/2013, 13 VSOL 48/2013-47 (KSBR 30 INS 15549/2012), tak, že dovolání se odmítá.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 28. února 2013, č. j. 30 ICm 159/2013-32 (KSBR 30 INS 15549/2012), zastavil Krajský soud v Brně (dále jen „insolvenční soud“) pro zpětvzetí žaloby řízení o žalobě, kterou se žalobce (insolvenční správce dlužníka P. K.) domáhal vůči žalovanému (G. Z. W.) určení, že žalovaný nemá v insolvenčním řízení vedeném na majetek dlužníka právo na uspokojení své přihlášené (vykonatelné) pohledávky ve výši 1.230.972,44 Kč ze zajištění (bod I. výroku). Dále insolvenční soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (bod II. výroku).

K odvolání žalovaného Vrchní soud v Olomouci v záhlaví označeným usnesením potvrdil usnesení insolvenčního soudu v napadeném výroku o nákladech řízení (první výrok) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení (druhý výrok).

Proti usnesení odvolacího soudu podal žalovaný „v plném rozsahu“ dovolání, jehož přípustnost opírá o ustanovení § 237 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), maje za to, že ustanovení § 202 odst. 2 zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona), nebylo dosud náležitě interpretováno Nejvyšším soudem (tedy, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky procesního práva, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena), a požaduje, aby Nejvyšší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Pro rozhodnutí v této věci jsou ustanovení občanského soudního řádu o přípustnosti dovolání přiměřeně aplikovatelná dle § 7 odst. 1 insolvenčního zákona.

Nejvyšší soud předesílá, že podle ustanovení § 237 o. s. ř. (které jediné přichází v dané věci v úvahu coby způsobitelné založit přípustnost podaného dovolání) je dovolání přípustné též proti akcesorickým výrokům rozhodnutí odvolacího soudu, jímž se odvolací řízení končí, včetně výroků o nákladech řízení (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. května 2013, sp. zn. 29 Cdo

1172/2013, které je - stejně jako další rozhodnutí Nejvyššího soudu citovaná níže - dostupné na webových stránkách Nejvyššího soudu).

V posuzované věci k těmto akcesorickým výrokům patří oba výroky dovoláním napadeného usnesení. I pro tyto akcesorické výroky ovšem platí omezení přípustnosti dovolání dle ustanovení § 238 odst. 1 písm. d/ o. s. ř. (jež určuje, že dovolání podle § 237 není přípustné také proti rozsudkům a usnesením, v nichž dovoláním napadeným výrokem bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 50.000,- Kč, ledaže jde o vztahy ze spotřebitelských smluv, o pracovněprávní vztahy nebo o věci uvedené v § 120 odst. 2; k příslušenství pohledávky se přitom nepřihlíží).

Peněžité plnění přiznané výrokem o nákladech řízení pak nelze označit pro účely posouzení přípustnosti dovolání za plnění ze vztahu ze spotřebitelské smlouvy, z pracovněprávního vztahu nebo z věci uvedené v § 120 odst. 2 o. s. ř., ani když je výrok o nákladech řízení akcesorickým výrokem v rozhodnutí, jež se (co do „merita“) takového „vztahu“ nebo takové „věci“ týkalo (ve výroku o nákladech řízení se zvláštní povaha těchto vztahů a věcí dovolující prolomení stanoveného limitu nijak neprojevuje); srov. k tomu opět shodně usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1172/2013. Zbývá proto určit, zda dovoláním napadenými výroky o nákladech řízení bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 50.000,- Kč.

Jestliže soudy nižších stupňů rozhodly, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před těmito soudy vedených, je pro posouzení, zda dovoláním napadenými výroky o nákladech řízení bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 50.000,- Kč, určující výše nákladů řízení, jejichž náhradu takto dovolateli odepřely.

Incidenční spor o určení pořadí pohledávky je ve smyslu ustanovení § 9 odst. 4 písm. c/ vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. [177/1996](#) Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů sporem ve věci rozhodované v insolvenčním řízení (z ustanovení § 2 písm. d/ a § 160 insolvenčního zákona se podává, že spory vyvolané insolvenčním řízením se projednávají v rámci insolvenčního řízení), u kterého se považuje za tarifní hodnotu částka 50.000,- Kč. Tomu odpovídá (dle § 7 bodu 5. advokátního tarifu) mimosmluvní odměna ve výši 3.100,- Kč (srov. shodně např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. června 2013, sen. zn. 29 ICdo 13/2013).

V řízení před insolvenčním soudem (jež probíhalo od 10. ledna 2013) přicházela (podle obsahu spisu) na nákladech žalovaného v úvahu pouze mimosmluvní odměna za zastupování advokátem za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a/ advokátního tarifu a vyjádření k žalobě coby písemné podání ve věci samé ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d/ advokátního tarifu), čemuž odpovídá celkem částka 6.200,- Kč a s náhradou hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 2 x 300,- Kč jde celkem o částku 6.800,- Kč.

V řízení před odvolacím soudem přicházela (podle obsahu spisu) na nákladech žalovaného v úvahu opět pouze mimosmluvní odměna za zastupování advokátem za 1 úkon právní služby (odvolání ve smyslu § 11 odst. 1 písm. k/ advokátního tarifu). Odvolání se ovšem týkalo (ve smyslu výše řečeného) pouze nepřiznaných 6.800,- Kč na nákladech řízení, čemuž by odpovídala (dle § 7 bodu 4. advokátního tarifu) mimosmluvní odměna ve výši 1.500,- Kč. Jelikož šlo o odvolání proti výroku o nákladech řízení, náležela by mimosmluvní odměna pouze ve výši jedné poloviny (§ 11 odst. 2 písm. c/ advokátního tarifu), čemuž odpovídá částka 750,- Kč; s náhradou hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300,- Kč jde celkem o částku 1.050,- Kč.

Ani součet částek za řízení před oběma soudy (7.850,- Kč) pak nepřevyšuje 50.000,- Kč, takže dovolání podle § 237 o. s. ř. přípustné být nemůže (srov. opět usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1172/2013).

K důvodům, pro které byla odměna za zastupování v řízení před soudy nižších stupňů posouzena podle advokátního tarifu, srov. např. rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 15. května 2013, sp. zn. 31 Cdo 3043/2010. uveřejněný pod číslem 73/2013 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (odvolací soud rozhodoval o nákladech řízení již poté, co Ústavní soud nálezem pléna ze dne 17. dubna 2013, sp. zn. Pl. ÚS 25/12, uveřejněným pod číslem 116/2013 Sb. zrušil s účinností od 7. května 2013, kdy byl nález vyhlášen ve Sbírce zákonů, vyhlášku č. [484/2000](#) Sb. kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. [177/1996](#) Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb /advokátní tarif/, ve znění pozdějších předpisů).

Jen pro úplnost budiž uvedeno, že výsledek dovolacího řízení by nebyl jiný, ani kdyby Nejvyšší soud určil tarifní hodnotu věci (pro účely posouzení přípustnosti dovolání dle § 237 o. s. ř., s přihlédnutím k omezení dle § 238 odst. 1 písm. d/ o. s. ř.) podle vyhlášky č. [484/2000](#) Sb.

V takovém případě by náklady advokáta žalovaného za řízení před insolvenčním soudem (řízení v jednom stupni) činily (dle § 8 vyhlášky č. [484/2000](#) Sb.) 10.000,- Kč, takže s náhradou hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 2 x 300,- Kč (za 2 úkony právní služby) by šlo o pouhých 10.600,- Kč. Náklady advokáta žalovaného za řízení před odvolacím soudem (řízení v jednom stupni) by pak činily (dle § 14 odst. 3, ve spojení s § 18 odst. 1 vyhlášky č. [484/2000](#)) 400,- Kč, takže s náhradou hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300,- Kč (za 1 úkon právní služby) by šlo o pouhých 700,- Kč. Ani součet takto určených částek (11.300,- Kč) nepřevyšuje 50.000,- Kč a dovolání by tedy opět nebylo přípustné.

Nejvyšší soud tudíž dovolání odmítl podle § 243c odst. 1 a 2 o. s. ř.

Výrok o nákladech dovolacího řízení se opírá o ustanovení § 243c odst. 3, § 224 odst. 1 a § 146 odst. 3 o. s. ř., když dovolání žalovaného bylo odmítnuto, čímž žalobci vzniklo právo na náhradu účelně vynaložených nákladů dovolacího řízení.

Náklady žalobce v dovolacím řízení sestávají z odměny advokáta za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení v dovolacím řízení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a/ advokátního tarifu a vyjádření k dovolání ze dne 11. září 2013 ve smyslu § 11 odst. 1 písm. k/ advokátního tarifu).

Dovolání směřovalo proti rozhodnutí odvolacího soudu, které nebylo rozhodnutím „ve věci samé“, takže advokátu žalobce přísluší za tyto úkony právní služby vždy mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny (§ 11 odst. 2 písm. c/ a odst. 3 advokátního tarifu); srov. obdobně např. již důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. dubna 2001, sp. zn. 29 Odo 34/2001, uveřejněného pod číslem 71/2001 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek.

Tarifní hodnotu, z níž se vypočítává mimosmluvní odměna za úkon právní služby v dovolacím řízení, tvoří částka 7.850,- Kč, z níž mimosmluvní odměna činí 1.500,- Kč (§ 7 bod. 4 advokátního tarifu) a polovina mimosmluvní odměny pak 750,- Kč (při 2 úkonech právní služby tedy jde o 1.500,- Kč). S náhradou hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu za 2 úkony právní služby (2 x 300,- Kč) pak jde celkem o částku 2.100,- Kč, kterou Nejvyšší soud přiznal žalobci k tíži žalovaného.

Rozhodné znění občanského soudního řádu pro dovolací řízení (v aktuálním znění) se podává z bodů 1. a 7., článku II., zákona č. [404/2012](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

(zdroj: www.nsoud.cz)

Další články:

- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Započtení pohledávek \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ušlý zisk](#)
- [Škoda vzniklá provozní činností](#)
- [Styk dítěte s osobou společensky blízkou](#)
- [Spotřebitel](#)
- [Náležitě odůvodnění jako procesní záruka \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Poučení účastníka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)